

לקפוז ערום לבריכת המיזרקה בכיכר פיקאדילי

בכנסת, לראון הדר, נסע לי-אחרונה לטיול בחו"ל. כשהגיע למאריד התיישב לו להנאתו על ספסל באחד הגנים, ולפתע נוכח כי ארנקו, ובו כרטיסי-הטיסה שלו, הדרוכו, מסתח חדר בית-המלון שבו התאכסן וכל כספו נגנב. למחרת הגיעה אל מלוננו מעטפה על שם מיסי-פר החדר שלו, ובה הדרוכו, כרטיסי-הטיסה והמספחה. במיכ-תב המצורף כתב הגנב כי הוא מצטער שאין באפשרותו להחזיר את הכסף, אך הוא מקווה שקורבנו יוכל איכשהו להשיג סכום-כסף ממקור כל-שהו. כן צירף הגנב סכום קטן, וביקש מקורבנו שישלם סכום זה כטיס לנצרה-השליח שהעביר אליו את המיכתב.

יצחק ליבני, החליט לאחד רונה לגוון את עיסוקיו, והחל מנחה תוכנית-ראיונות בשם שבתרבות. אחד מאורחיו של ליבני היה הזמר **יגאל בשן**, שהוא חתנו של **יעקוב מרי**-דור, מי שהיה מבעלי החברה הימית להובלת פרי, שעלתה על שירותון. ליבני, שביקש להי-

צדק שלא ינצלו את השכנות כדי להשיג סקופים עיתונאיים בעזרת מישקפות, או כדי להישיג טובות-הנאה עיתונאיות. **העיתונאית שולה רוך**, בתו של עסקן ציבורי-העיתונאים **משה רוך**, שילדה רק לאחרונה את בנה-יחידה, אושר מזה בבית-החולים במצב קשה.

דני קיי הקומיקאי ההוליוודי, הגיע לישראל כדי לנצח על התזמורת הפילהרמונית הישראלית, במיס-גרת פסטיבל-האביב המקומיים בירושלים. את פניו קיבל ראש-העיר טדי קולק (מימין), שניכר לו כי בא לקבלו למרות שהוא מצונן. "אין בעיות, אם אני יכול להחליף את ארתור רובינשטיין, אני יכול להחליף גם אותך! ממתי אתה רוצה שאני אתפקד כראש-עיריית ירושלים?" שאל דני קיי, שלא התרשם, מהמחווה שעשה טדי קולק.

ביך את בשן הנחשב כזמר מצליח, שאל אותו: "מדוע אינך פורש מעיסוקי-שעשועים ופונה לעסקים רציניים יותר, כמו אלה של אבי אשתך?" בשן לא התבלבל, השיבו: "אילו היית קורא לאחרונה את העיריית תונים, היית מבין שכיום זו לא מציאה גדולה להיכנס לעסקים האלה."

ידידיה בעיתונה ידיעות אחרונות תרמו לשולה דם, לו הייתה זקוקה באופן חרוף, והיא יצאה מכלל סכנה ומחלימה כעת בביית-החולים.

במיסלגת-העבודה מת-לוצצים, כי המאמר שפרסם הדר **מויכאל** ("מיקי") בר-זוהר בגיליון האחרון של כפר-און המיסלגה בתל-אביב, במת-מחוז, המדבר בשיבחה של גולדה מאיר והנקרא "טוב שגולדה ממשיכה", נכתב מני-וון שבר-זוהר מקווה שגולדה תאפשר לו להיות הביוגרף שלה, כמו דויד כן-גורדון לסניה.

מוכ"ל המחוז, **דוב כן-מאיר**, טוען כי הכרותו הי-דרמאטית של אלוף (מיל.) **עזר וייצמן**, כי ישוב לפעילות במיסלגתו, אינה אלא גי-מיק פירסומי. אמר בר-מאיר: "וייצמן דומה לאותה שתקנית סוג גימ"ל, החוששת שסירטה החדש לא יוכה בתשומת-לב מספקת של אמצעי-התיקשורת, ומשום כך היא קופצת עירומה למיזרקה שביכר פיקאדילי."

את ישיבת מרכז מיסי-לפת העבודה, לדין בנושאים הקשורים בקופת-החולים ובי-מישרד-הבריאות, ניהל - בי-היעדור של המוכ"ל **מאיר זרמי** - מזכיר מפ"ם **מאיר תלמי**, שהתנצל על שעליו לנהל ישיבה ולקבל החלטות בנושאים שאינו מבין בהם. קרא לעברו מזכיר קופת-החולים, **אשר ירליין**: "אל תדי-אג! אינך היחיד! כולם במי-דינה הזאת מקבלים החלטות בנושאים שאינם מבינים בהם!"

המנהיג הקשיש של מפ"ם, **מאיר יערי**, על גול-דה מאיר: "לירוק בפניה של האשה הזאת - זה, לדעתי, לזכוסו של ממש!"

בקרוב - יחסים סטרי-ישראל, הודיע על המישמף ובאותה ידיעה עצמה עשה מעי-שה העלול לטרפד יחסים אלה: במקום תמונתו של **ראון קרלוס**, מלך ספרד, פירסם את תצלומו של הטורויסט הי-בינלאומי, **קרלוס**.

בביקור שערך בשבוע שעבר נשיא-המדינה, **אפרים קציר**, בעיירה ירום, הוא השתתף בהגעת ברי-מיוזה לי-30 מילדי-המקום. קיבל את אי-רחות-הכבוד של העיירה הדרו-מית, והיה אורח בסעודת-צה-ריים בבית-החרושת למשקאות טמון. במהלך הארוחה התערב יין קציר אצל מזכיר מועצת-פרעלי-ירום, **דויד אלפסי**, ביחסי-העבודה במיפעל. גם, אני שייך למעמד הפועלים, ואי-אפשר לחשוך בני שאני קפיטאליסט, אמר הנשיא. שי-הגיע למקום בחולצה פתוחה, ללא עניבה, והעדיף בקבוק טמון על כוסית-ויסקי.

שרה-בריאות ויקטור-שם-טוב סייר בבתי-חרושת לתרופות. באחד מהם שמע הרצאה בשבח התרופות הי-ראליות, מפיו של **יואל בן-טובים** (אביו של יורם, בעלה של השחקנית **טליה שפי-רא**), בעל בית-חרושת גדול. במהלך ההרצאה הוגש קפה, והשר ביקש סוכריות. המלצ-רת הודרוה והגישה לו ממי-תיק מתוצרת שזויץ. בן-טובים קפץ, חטף מידי השר את הי-ממתיק, תחב ידו לכיסו והוציא משם סוכריות מתוצרת ישראל.

כתב רשת-הטלוויזיה הגרמנית השנייה בישראל, **נורברט ברינגר**, ערך בוויזה שלו בהרצלה-סיתוח מסכית-פרידה לכתבת הרשת **נעמי כן-נתן**, אלמנתו של אמנון, בנם של מי שהיה שגריר ישר-אל בפריס אשר ("ארתור") כן-נתן ואשתו **אריקה**, שי-נפל במלחמת יום-הכיפורים. נעמי בת ה-28, הנוסעת להור לנד לעבוד שם ככתבת בטל-וויזיה ההולנדית. היתה נרגשת מאד ובאה לארוחת-הערב בי-חברת שני חותנות. כוכבי-תי-סיבה היה כתב הטלוויזיה הי-ישראלית בצפון, **יורם הי-מיזרחי**, שעבר בזמנו יחד עם נעמי ברשת הראשונה של הטלוויזיה הגרמנית. בין הש-אר סיפר יורם, כי בזמנו כיסה עבור הטלוויזיה הגרמנית את המיזרחי-תיכון, ובאחד מסורי-דיו הגיע לכפר נידח באיראן. כשהיה עם הצלם שלו **הארי הרמן** על ראש הר, שממנו קשה היה לראות נקודת-ישוב כלשהי, שמע לפתע צעקות: "ישראלה, אביבה!" הוא הביט בצלם, הצלם הביט בו, ושניהם התקשו להאמין למישמע-אוזר-ניהם. רק אחרי-כך הבחינו כי שתי פרות וברועה איראני, שי-סיפר להם כי הפרות הובאו מישראל, והוא השאיר להן את שמותיהן המקוריים.

הוויזה של מישפחת ברינגר שייכת למישפחת אמי-בש, הוריה של **סוזי אבן**. הי-וויזה של מישפחת אבן סמוכה לוויזה זו. בזמנו, כשהיחשך הבית לבריגרים, דרש **אבא אבן**, כי יתנו לו הבטחה בהך

רס"ן (מיל.) **משה ינוקא**, שהוא מנהל מועדון הסלע האדום באילת, חגג לא-מכבר את יום-הולדתו אך סירב לגלות את גילו. הנהלת הסלע הכינה לכבודו עוגה ענקית בי-קוטר של שני מטרים, שנמכרה במכירה פומבית לספר **דייב אלבני** במחיר של 600 לירות. אולם דייב לא זכה לטעום מן העוגה. מייד אחרי המכירה התנפלו עליה באי המסיבה, החלו משליכים אותה זה בזה, בסיוגון הסלאפסטיק. הם תפסו את ינוקא, תחבו את ראשו לתוך החלל שנוצר בעוגה. כי-שחיסלו את העוגה זה בפרצופו של זה, אמר ינוקא: "כעת אני זקוק למיקלחת". שני אנשים שעמדו לידו לא חשבו פעמיים, זרקו אותו לבריכה, כשאחרי נורקים בזה אחר זה כל החור-גנים.

שחקן-הקולנוע **ג'ק פאלאנס**, השוהה בישראל כדי להשתתף במערבון אקדח האלוהים, התאהב בישראל והי-ביא לכאן את כל מישפחתו. וביכללה את בתו הולי זאת בנו קודי, שאף קיבל תפקיד בסרט. פאלאנס מסרב לדבר על מצבו המישפחתי, ואיש מעובדי-ההס-רסה אינו יודע אם הוא גרוש או נשוי.

רות דיין חזרה לא מכבר מסיור שערכה בהאיטי, ופגשה בשימחה את נכדתה עמליה, בתם של אסי ואהרונת. מישרד-התיירות של האיטי אינו בקיא, ככל הנראה, בחייו הפרטיים של שרה-היטחון לשעבר. בקומוניקט לעי-התונות, שמיהר המישרד לפרסם, ובו פרטים על ביקורה של הגברת דיין, ועל דבריה אודות האמנות ההאיטית, זוהתה גרושתו של משה דיין, כגברת רות דיין (אשתו של משה).